

VOORWOORD

前言

Opgepast. U hebt een gevaarlijk boek in handen. Als verslaafde is het niet minder dan mijn morele plicht u daar op te wijzen. De ingrediënten van de receptuur vallen niet onder enige wetgeving, zijn vrij verhandelbaar en op diverse locaties boven de toonbank te koop. Dat neemt niet weg dat ze in een bepaalde, tot nog toe geheime, samenstelling als verslavend aangemerkt dienen te worden.

Ik weet waar ik over spreek. Mijn afhankelijkheid dateert van de jaren tachtig en duurt voort tot op de dag van vandaag. Gestoofde tahoe en gemengd vlees in pannetje, gebakken inktvis met zout en peper, spareribs in zwartebonensaus, pekingeend met gemengde groenten, won ton soep - om nog maar te zwijgen van de gestoomde oesters. Zodra je er eenmaal van hebt geproefd, is er geen weg meer terug. Je droomt ervan, soms met open ogen. Je komt te laat op afspraken, omdat je nog even snel wat halen moest. Je weigert botweg andere eetgelegenheden binnen te gaan.

En dan nu dit boek met de openbaring van de geheimen, zwart op wit, een handleiding voor de doe-het-zelver. Ik zie het voor me, hoe ze van Schiermonnikoog tot Vaals, met duizenden tegelijk, gebogen boven hun fornuizen hun cyclus van hunkering en bevrediging zullen bereiden. Koe lo hai, gevulde forel, Chinese groenten met oestersaus. Dag in, dag uit. Levenslang. Laat niemand zeggen dat hij niet gewaarschuwd is.

Kees van Beijnum